

06.32. Bilateral bistand (tekstamm. 6)

Hovedvægten i Danmarks bilaterale udviklingsbistand ligger på den langsigtede sektorprogramstøtte til de danske programsamarbejdslande. Indsatsen i de enkelte lande bygger på landenes egne fattigdomsstrategier og i forlængelse heraf landestrategier for det danske samarbejde. I overensstemmelse med regeringens bestræbelser på at effektivisere udviklingsbistanden indledtes i 2003 en væsentlig decentralisering af ansvar og beføjelser til de danske repræsentationer i programsamarbejdslandene og i Sydafrika. I 2005 er decentraliseringen udvidet til de danske repræsentationer i Thailand og Malaysia samt repræsentationskontoret i Ramallah.

Regeringen vil undersøge muligheden for at etablere et nyt programsamarbejdsland i Afrika samtidig med at udfasningen af programsamarbejdet med Bhutan og Egypten fortsættes.

De af regeringen udpegede programsamarbejdslande er følgende (2003-bruttonationalindkomst pr. indbygger i US \$ i parentes):

Afrika

Tanzania (290)
Uganda (240)
Kenya (390)
Ghana (320)
Mozambique (210)
Benin (440)
Burkina Faso (300)
Zambia (380)
Egypten (1390)

Asien og Latinamerika

Bangladesh (400)
Nepal (240)
Vietnam (480)
Bhutan (660)
Nicaragua (730)
Bolivia (890)

Aktivitetsområdet omfatter endvidere:

- * Udfasningsbistand (§ 06.32.01 - 02.)
- * Genopbygningsbistand (§ 06.32.01. - 02.)
- * Personelbistand (§ 06.32.04.)
- * Gennemførelse af privatsektorprogrammer og etablering af offentlige-private partnerskaber i udviklingsarbejdet (§ 06.32.05.)
- * Blandede kreditter til udviklingslandene (§ 06.32.06.)
- * Lånebistand (§ 06.32.07.)
- * Øvrig bilateral bistand (§ 06.32.08.)

Udviklingsministeren er inden for aktivitetsområdet bemyndiget til at foretage enkeltoverførsler på op til 100 mio. kr. mellem hovedkonti. Enkeltoverførsler på over 100 mio. kr. skal forelægges Folketingets Finansudvalg.

I sektorprogrammer og sektorprogramkomponenter kan indgå uallokerede midler, som ikke er formålsbestemt på finansloven, men som vil blive udmøntet i takt med programmets gennemførelse. For rådgivende enheder placeret på ambassader i programsamarbejdslande m.v. opgøres de rådgivende enheders andel af fællesomkostningerne på grundlag af hovedprincipperne i den takstmodel, som anvendes for de specialattachéer, som er udsendt til udenrigsrepræsentationerne.